

Co nowego w teoretycznej nauce

Proponuję zapoznanie się z krótkimi pracami mojego autorstwa. Wskazuję w nich na istniejące we współczesnej teoretycznej nauce o przyrodzie (fizyce, matematyce, astronomii i związanej z nią kosmologii) rażące błędy logiczne i sposoby ich naprawy. Proponuję zatem przeczytanie następujących prac:

"O błędach w nauce i ich naprawie",
 "O pojęciach, poznaniu i wszechświecie",
 "Wyobrażenie oddziaływań w strukturach materialnych",
 "Kardynalny błąd nauki XX w." (101K),
 "Doskonałość Tao: Fundamentalne składniki materii - Taony",
 "W stronę Prawdy" (35K), "Rzeczywistość",
 "Jak pinopa fizykom relatywistom rację przyznał",
 "Jak profesor B. u pinopy inspirację studiował",
 "Jak zostać pinopą".

Powyższe prace chroni prawo autorskie; obecnie, wykorzystując Internet, udostępniam je ludziom nauki za darmo.

To nic nie kosztuje, a można dowiedzieć się wielu interesujących rzeczy o nauce, materii, świadomości i o sobie.

Proszę zwrócić uwagę szczególnie na dwa zagadnienia, które w tych pracach są najistotniejsze. Pierwsze to koncepcja "rozłożenia" pola próżni fizycznej na elementy składowe, które jednocześnie są składnikami materii "atomowej" - z tym wiąże się fakt, że otrzymuje się podstawowy element do budowy wszystkiego, co istnieje, oraz otrzymuje się "wzór na Wszechświat"; jest to wzór na potencjał pola podstawowego

$$V = A * (1 - \exp(-B/X))$$

lub wzór na natężenie pola podstawowego

$$E = -A*B*X^{-2} * \exp(-B/X),$$

w których X jest odległością punktu (którego dotyczy potencjał lub natężenie pola) od centralnego punktu, A i B są współczynnikami, które mogą być różne dla różnych par cząstek. (Cząstki, które są opisywane przez powyższe wzory, dzięki swoim właściwościom mogą być podstawą "teorii wszystkiego", a konkretnie, nadają się do tego celu z tego powodu, że:

- nadają się do budowy wszystkiego, co dotyczy materii, energii i świadomości(!),
- nadają się do budowy stabilnych struktur - widać to dopiero w obliczeniach,
- nadają się do interpretacji zjawisk kreacji i anihilacji materii i świadomości, rozumianej w jak najszerszym sensie,
- istniejąca we wzorze na potencjał podstawowego pola "odwrotna proporcjonalność do kwadratu odległości" (przy dużych odległościach czynnik wykładniczy dąży do jedynki) umożliwia interpretację oddziaływań dalekosiężnych, czyli grawitacyjnych, magnetycznych, elektrostatycznych i elektrycznych (między przewodami z prądem),
- istniejący we wzorach czynnik wykładniczy umożliwia interpretację niezwykle silnych oddziaływań występujących przy małych odległościach, czyli jądrowych silnych i słabych.)

Proszę zwrócić uwagę, że wyobrażenia próżni fizycznej, które przedstawiam, są identyczne z tymi, jakie znają współcześni badacze przyrody. Znam zarówno te wyobrażenia, jak i wątpliwości, dotyczące się tego, co naprawdę w próżni istnieje i jak to przybliżyć i zinterpretować. Istnieje oczywiście różnica, przedstawiam bowiem pole próżni fizycznej "rozłożone na czynniki pierwsze". Dostrzegam (oczywiście, umysłem) te "czynniki" również w budowie zwykłej, atomowej materii. Różnica jest też taka, że w nauce to, co istnieje w próżni fizycznej, z uporem nazywa się energią, która istnieje bez związku z materią, i nie

ma w materii żadnego zaczepienia. Natomiast w przedstawianej koncepcji jest propozycja, aby te "czynniki pierwsze" - fundamentalne składniki w postaci przestrzennych pól - nazywać cząstkami materii, chociaż w istocie nie ma tam żadnych cząstek, w rozumianym dotychczas sensie. W tych właśnie polach, czy też cząstkach, widzę miejsce zaczepienia dla energii. Szybko zmieniające się pole przejawia się dla otoczenia właśnie jako energia. Ale ta energia może być raz większa, a raz mniejsza, a można też wyobrazić sobie to pole (energię) w "zamrożonej formie", kiedy nie ma tam energii przejawiającej się w danej chwili, lecz istnieje zakumulowana w strukturze statycznego pola. Różnica jest też taka, że opierając się na tej koncepcji nie trzeba przy interpretacji zjawisk uciekać się do "niewyobrażalności", i np. w celu wyjaśnienia hamowania elektronów w próżni fizycznej wymyślać bajkowych powodów tego zjawiska w postaci przemiany "żaby w królową" (czytaj: energii w masę, bądź odwrotnie).

Drugie zagadnienie dotyczy świadomości, o której zwykle mówi się, że nie wiadomo, w jaki sposób ona w materii powstaje. Jest to świadomość w jak najszerszym rozumieniu tego słowa, ale w pracach można znaleźć także świadomość w węższym sensie, na przykład, świadomość zwierzęcia lub człowieka, sposób jej powstania itd. Jest to obszerne zagadnienie i ma bezpośredni związek z powstaniem myślenia, wyobraźni i logiki. Zatrzymajmy się na krótko przy logice.

Wszyscy kochamy logikę! Nazywajmy zatem rzeczy właściwym imieniem!

Prosta jest prostą wyłącznie w geometrii euklidesowej. W innej geometrycznej dziedzinie, w której proste równoległe przecinają się ze sobą, to słowo ma zupełnie inne znaczenie. Energia jest energią wyłącznie w nauce klasycznej i wiedzy praktycznej, w innej dziedzinie fizycznej, w której energia nie ma związku z układem materialnym, ma ona zupełnie inne znaczenie. Zastosujmy więc w tych "innych" dziedzinach, zamiast słów: prosta, energia, inaczej brzmiące słowa, a przekonamy się, że te dziedziny uzyskają zupełnie inny sens.

Wszyscy kochamy logikę! Dlaczego zatem nie nazywamy rzeczy właściwym imieniem?! A może ktoś już próbował zrezygnować z tego "naukowego chwytu" - czyli stosowania powszechnie znanych słów-pojęć, aby w nowej wersji występowały w niewyobrażalnej sytuacji (jak przecinanie się prostych równoległych) lub w niewyobrażalnej postaci (jak energia bez związku z materialną strukturą) - i przekonał się, w czym rzecz?

Jeszcze parę słów o materialnych strukturach: Interesujące może być pochodzenie kierunkowych właściwości (odmiennych dla różnych kierunków), jakie istnieją w atomach, molekułach i bardziej złożonych cząstkach. W proponowanej koncepcji budowy materii wszystko składa się z idealnych centralnie symetrycznych pól, których właściwości zmieniają się w identyczny sposób w każdym kierunku, wychodzącym z centralnego punktu. Charakterystyka zmian właściwości tych pól, opisywana powyższymi wzorami, pozwala na tworzenie stabilnych struktur, np. struktury złożonej z czterech fundamentalnych cząstek (pól) różniących się tylko znakami, ułożonych jakby w wierzchołkach kwadratu. Proszę zwrócić uwagę, że różne kierunkowe właściwości zaczynają się już na tym elementarnym poziomie. Wszystko to zaczyna się bardzo prosto, ale w miarę powstawania coraz bardziej złożonej struktury konsekwencje stają się coraz bardziej złożone, a przy tym struktury nie mogą powstawać (czy istnieć) w dowolnej postaci, a tylko w niektórych wybranych. Przy konstruowaniu coraz bardziej złożonych struktur można dostrzec działanie pewnych prostych i niejako naturalnych praw. Prawa najlepiej poznaje się eksperymentując z tymi cząstkami (na razie w myślach i na papierze), budując właśnie różne struktury.

Pozdrawiam ludzi nauki i życzę wielkiej przenikliwości.

Bogdan Szenkaryk "Pinopa"

Legnica, 2 sierpnia 1997 r. (modyfikacje: 31.01.1998 r.; 3.04.1998 r.)